

உ
சிவமயம்

கோண்டாவில் கிழக்கைச் சார்ந்தவரும்
திருவாளர் செ. நாகரத்தினம் அவர்களின்
அன்பு மனைவியும்

சைவநெறி தவறு திருநெறியாளரும்
உயர்குடி மரபு வழிவந்தவருமான
திருவாட்டி பாக்கியம் அவர்கள்

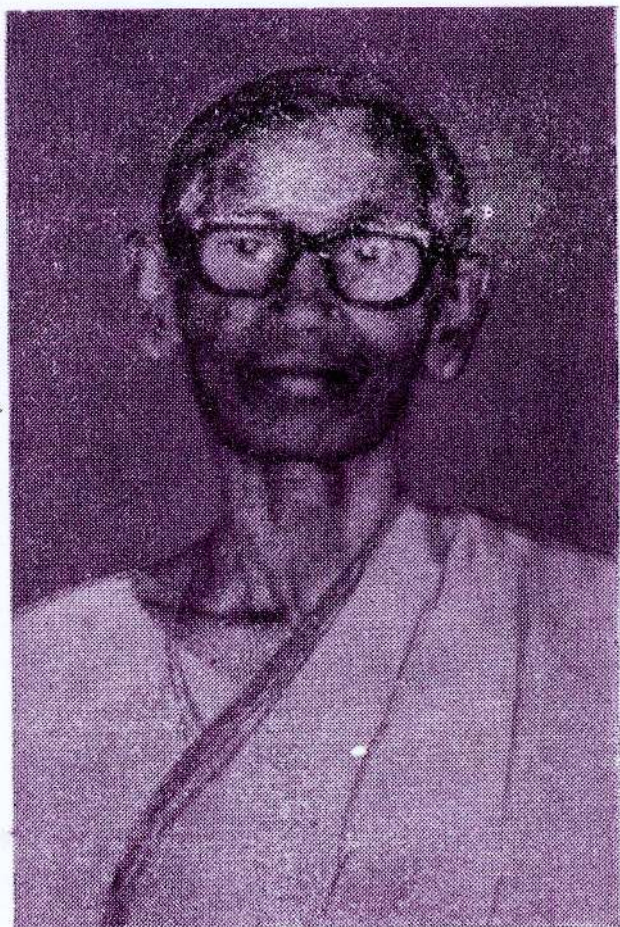
இறைபதம் எய்தியமை குறித்த

நினைவு மலர்

9-1-1986

சிவமயம்

திருமதி. பாக்கியம் நாகரத்தினம் அவர்கள்

தோற்றம் :
19-09-1911

மறைவு :
10-12-1985

சென்னை

வந்தவர்களுக்காக நம்மகின்பு இவ்வூறு
நகரம்.

: 10-11-1983

: 11-02-1981

உ
சிவமயம்

திதி வெண்பா

ஆண்டு குரோதனத்துக் கார்த்திகைநர் பத்மைநத்தில்
பூண்டபர பக்கச் சதுர்த்தியில்—வேண்டிமிக
அம்மையெம் பாக்கியந்தான் ஆனந்தக் கூத்தன்தன்
செம்மலர்த்தான் சேர்ந்த இனம்.

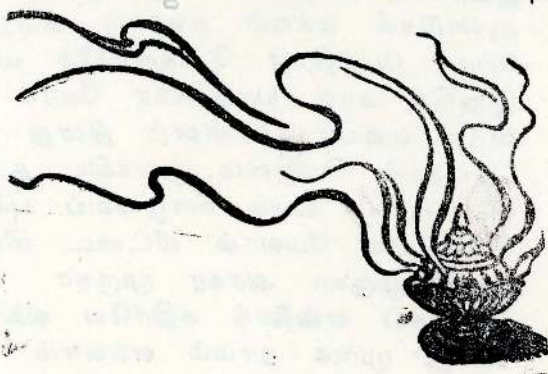
ஆசிரியப்பா

பூவீற் றிருக்கும் பூமா மகளொடு
நாவீற் றிருக்கும் நாமகள் சேர்ந்தென
வாழை மாபலா வளர்பைங் கழுகு
தாழை கற்பகத் தருக்களி னீட்டமும்
பாங்கெலாந் தானியப் பயன்தரு நிலங்களும்
தேங்கு காய்கனிச் செய்கைப் பரப்பும்
முதலாம் இயற்கை வளங்க ளொடு
பன்னூற் கல்வி பயின்றுடை யோர்களும்
நன்னூல் ஆய்வு நடாத்து வோர்களும்
ஆங்கிலந் தமிழொடு கற்ற வல்லோர்
அரச சேவையால் ஆற்றிடுஞ் செல்வமும்
இலங்கையின் எல்லாப் பாகமுஞ் சென்று
வர்த்தகத் துறையில் வருபயன் தேக்கமும்
கொண்டுள பெருமை கோண்டாவீற் றூரித்து.
இப்பதி தன்னில் இசைபெற வாழ்ந்த
செப்புயர் வேளாண் குடியிற் சிறந்த
சுப்பிர மணியம் தம்பிப் பிள்ளை
என்பான் அவ்வூர் இடமாய் கொண்ட
பாக்கியம் என்னும் யோக்கிய வதியள்
செல்லை யாதன் திருமகன் ஆன
நாக ரத்தின நாமத் தோனை
திருமணஞ் செய்து சிறந்த வாழ்வில்
மக்கட் செல்வம் மாண்பில் மல்க
பத்தொ டொன்று பெற்றாய் ஆயினும்
இத்தலம் இருப்போர் எண்ணன் பதுவே

தலைமக னுன பத்ம நாதன்
 கச்சேரி தன்னில் முதன்மை சிறுப்பராக
 கடமை ஆற்றும் கண்ணியன் இவனே
 இராசலட் சுமியெனும் இனியனை மணந்து
 பெற்ற மக்கள் சுகந்தினி சாமினி
 செந்தில் ரூபன் அனுகயா மற்றைச்
 செந்தூ ரனோடு செந்திற் குமரன்
 என்னும் பேரரை ஏத்தி மகிழ்ந்தாய்
 இரண்டாம் மகனும் விவேகா னந்தன்
 நகுலாம் பிகையெனும் நங்குகயை வரித்தோன்
 பாட சாலைக் கட்டிடப் பகுதிப்
 பரிசோ தசனாய்ப் பதவி வகிப்போன்.
 அடுத்து வந்தோன் பூலோக நாதன்
 இலங்கை அரசினர் புகையிரதப் பகுதியில்
 சிறப்புடன் வாழ்ந்த புகையிரதச் சசரதி
 பபா என்னுஞ் செல்லப் பெயரில்
 வழங்குறு வள்ளல் இன்றிலை ஆனால்
 அவன் மணஞ் செய்த அன்புமனையாள்
 ஜெயவதி என்னுஞ் சேயிழை யாளே.
 விவசாயத்தோடு வியாபார ரத்திலும்
 மேலாம் வெற்றி கண்டோன் ஆன
 நான்காம் மகனே குலசே கரனும்
 இவனை வீர சிங்கமென் றழைப்பர்
 கமலா ஜனினிகர் விமலா வதியைக்
 கடிமணஞ் செய்து கண்ணின் மணிகளாம்
 சசிபன் பார்த்திபன் என்ற மக்களை
 ஏந்திக் கண்ணில் ஒற்றி மகிழ்ந்திட
 இருவரும் பெற்றுத் தந்தனர் மகிழ்ந்தே.
 ஐந்தாம் அவனே துரைராஜ சேகரம்
 யாழ்நகர் தன்னில் சுகாதார இலாகாவில்
 மலேரியா தடுப்புப் பகுதியில் மதிக்க
 வேலையில் அமர்ந்த மேலோன் இவனே.
 மகேஸ் வரியெனும் மங்கைநல் லானை
 மணந்து ஹேம ராஜேனும் மகனை
 பேரனாய்ப் பெற்றுத் தந்தனன் பெரிதே.
 சரவண பவானந் தனெனச் சாற்றும்
 இவனும் விவசாயத்தில் எழுந்தே
 இணையிலாச் செல்வம் ஈட்டி உயர்ந்தோன்

புஷ்ப ராணியாம் பூவையை மணந்து
 சுகன்யா கோகுலன் தனுஷா என்னும்
 மக்களைப் பேரராய்ப் பெற்றுத் தந்தோன்
 ஒன்பது மணியுள் ஒருமணி தனிமணி
 என்றே உரைக்க வந்தவன் இவளே
 நவரஞ் சிதமெனும் நன்மணி யாவான்
 இவளின் கணவன் சிவதா சனவன்
 ஓமான் நாட்டில் உயர்பல் வைத்திய
 பகுதியில் வேலை பார்ப்போன் இவர்கள்
 கரேந் திரனோடு நரேஸ் என்னும்
 இருவரைப் பேரராய் ஈன்று தந்தனர்
 எட்டாம் இடத்தில் இருக்கும் சீரோன்
 சச்சிதா னந்தன் ஆவார் இவனோ
 நல்லூர் அதனில் சிறப்பாய் அமைவுறும்
 பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க
 முகாமை யாளராய் இருந்து பின்
 கனடா சென்று பணிசெய் தாங்குநல்
 சிறப்புடன் வாழும் சீரோன் ஆவன்.
 கனிஷ்டன் ஆகக் காண்பவன் இவனோ
 நித்தியா னந்த நாமத் தோனும்
 கிறீஸ்ட்லேஸ் வங்கியில் இருந்தே வாழ்ந்து
 பறந்தான் அமேரிக் காலைப் பார்த்து
 கறந்து பணத்தைச் சேர்க்கும் காரியன்
 இராசேஸ் வரியெனும் இல்லாள் தன்னோடு
 பிரியா வாழும் பெருமையன் ஆவன்
 இத்தகை வாழ்வில் எழுபதோ டைந்து
 ஆண்டுகள் மக்கள் கணவர் மற்றுமுள்ள
 பேரர் பேத்தியர் பெருமையில் வாழ்ந்த
 இறுதிக் கால யாத்திரை நேரம்
 வந்த மக்கள் வெள்ளம் நினைது
 சொந்தம் பெருமை துலக்கிய தன்றே
 பொய்யாம் உலக வாழ்வைப் புரிந்தோ
 மெய்யென மேலாம் வீட்டை விருப்பியோ
 ஐயா முருகா அரகர முருகா
 காப்பாய் என்னைக் கதிர்வே லவனே
 என்று முருக நாமம் எல்லாம்

இரவும் பகலும் இருத்தி நெஞ்சில்
 நல்லா ரானே நடந்து வந்தும்
 கல்லும் கனியக் கசிந்து கண்ணீர்
 சொரியச் சொல்லித் துதித்து வலமாய்
 தோத்திரம் பாடி ஆடிக் களிப்பாய்.
 ஆறுத லாக அந்த முருகனை
 இருக்கவும் விடாமல் இறுகப் பிடிப்பாய்
 கன்ம வினையைக் கழித்தவள் போல
 அன்னையைக் காணு தழுதிடும் பிள்ளையாய்
 என்னே ரமும்வந் தவனைச் சுற்றுவாய்
 புனித வதிபோல் பொன்னடி சேர
 கனிநின் றவனைத் தாழ்ந்து வணங்குவாய்
 என்னே இந்தக் குரோதன ஆண்டு
 கார்த்திகைத் திங்கள் செவ்வாய்க் கிழமை
 இருபத் தைந்தாம் தேதித் தினத்தில்
 வந்த தேய்பிறை சதுர்த்தசித் திதியில்
 மாறிலாக் கணவன் மார்பி லடிக்க
 அன்புடை மக்கள் அலறித் துடிக்க
 துன்பமே உருவாய் மருகர் துவள
 சகோதரர் கண்ணீர் தாங்கா துதிர்க்க
 உற்றாரீ நண்பர் உளமிக வருந்த
 காலனும் வந்தே கணக்கைப் புரட்ட
 தேவ துந்துபி சேர்ந்தே யொலிக்க
 விண்ணவர் அனுப்பிய விமானத் திவர்ந்து
 கண்ணுதற் கடவுள் கழலடி
 திண்ணமாய்ச் சேர்ந்தாய் சிவப்பே நென்றே

கவிக் கூற்று

எல்லாம் புலியில் மாறாட்டம்
எண்ணிப் பார்த்தால் குதாட்டம்
பொல்லா மாயைப் போராட்டம்
பொருந்தும் பொம்மை ஆட்டமிது
வல்லான் வகுத்த வழியாட்டம்
வந்து போகும் விதியாட்டம்
நல்லாய்த் தெரிவீர் நாநிலத்தீர்
நன்கு காண வழிகாண்பீர்

இளமை என்றும் நில்லாது
ஈட்டும் செல்வம் இருக்காது
வளரும் இந்த ஐம்பூத
வடிவாம் உடலும் நிற்காது
கிளரும் மனையாள் மக்களுடன்
கேளிர் பிறவும் நிலைக்காது.
தளரும் போது இறைவனடி
தானே நிலையாந் துணையாலும்

முடியைச் சூடும் மன்னர்களும்
மற்று முள்ளோர் எவருங்கைப்
பிடியாய்ச் சாம்ப ராய்வெந்து
பேசும்பண் னாவது காண்பீர்
படியின் வாழ்வை யேவிரும்பி
பாழா, காதீர் எம்பெருமான்
அடியைச் சார்ந்தே உய்ந்திடுவோம்
அதுவே நமக்காம் அடைக்கலமே.

திருமதி பாக்கியம் -- நாகரத்தினம் அவர்களின் ஆன்மா
சாந்தியடைவதாகுக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!!! சாந்தி!!!

சிவமயம்

தேவாரம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிருகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

சொன்மலை பயில்கின்ற குயிலினங்கான் சொல்லீரே
பன்மலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மலை நகுதீங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னி
பொன்மலை மார்பன்என் புதுநலமுண் டிகழ்வானே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப்
பிறரை வேண்டாதே
முளாத் தீபோல் உள்ளே கனன்று
முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள்
அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர்
வாழ்ந்து போதீரே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்

பசல்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாலியேனுடைய
ஊரினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா யாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றண்ணைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி
யீசற்குஆட் செய்ம்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள
பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடங் சூம்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பமா மென்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைமலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

திருமந்திரம்

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பெயரிட்டு
குரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டுட்டு
நீரினுள் முழுகி நினைப்பொழி ந்தார்களே.

கந்தர் அலங்காரம்

நாளென் செய்யுவினை தானென் செய்யு எனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங் குமரேசரிரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன்னே வந்து தோன்றிடினே.

கந்தர் அநுபூதி

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

முருகா !

அகரமு மாகி அதிபனு மாகி	
அதிகமு மாகி ஆகமாகி	(முருகா)
அயனென வாகி அரியென வாகி	
அரனென வாகி அவர்மேலாய்	(முருகா)
இகரமு மாகி எவைகளு மாகி	
இனிமையு மாகி வருவோனே	(முருகா)
இருநில மீதில் எளியனும் வாழ	
எனதுமு னோடி வரவேணும்	(முருகா)
மகபதி யாகி மருவும்வா லாரி	
மகிழ்களி கூரும் வடிவோனே	(முருகா)
வனமுறை வேட னருளிய பூஜை	
மகிழ்கதிர் காம முடையோனே	(முருகா)
செககண சேகு தகுதிமி தோதி	
திமியென ஆடு மயிலோனே	(முருகா)
திருமலி வான பழமுதிர் சோலை	
மலைமிசை மேவு பெருமானே.	(முருகா)

— அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்.

எல்லாம் உன்னுள் அடக்கம்

தரணிதனி லாறுபத் தறுகோடி தீர்த்தமுன்
 சரவணத்துன் அடக்கம்
 சாற்றுமோ ரெழு கோடி மத்திரங்களு முன்
 சடா சுரரத்துள் அடக்கம்
 விரதமிசு நவகோடி சித்தர்களு முனது சுப
 வீக்ஷணந்தனி லடக்கம்
 மேலான தேவாலயங்களு முன் ஆறுபடை
 வீட்டினிற்குள் அடக்கம்
 இரவிமுதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவருமுன்
 இதய கமலத் தடக்கம்
 ஈரேழு புவனமுத லண்டங்கள் பலவுமுன்
 விடத்தினி லடக்கமைபா
 வரிசைமிகு பக்தஜன பரிபாலன மோக
 வள்ளி குஞ்சரி மணாளா
 வனஜமல ரயன்மதனையஞ்சரச கோபால
 மருக சரவண முருகேஜே .

சண்முகத் தெய்வமணியே

ஒருமையுடனினது திருமலரடிநினைக்கின்ற
 உத்தமர் தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ளொன்றுவைத்துப்பிறம்பொன்றுபேசுவார்
 உறவுகலவாமவேண்டும்
 பெருமைபெறும்நினதுபுகழ்பேசவேண்டும்பொய்மை
 பேசாதிருக்கவேண்டும்
 பெருநெறிபிடித்தொழுகவேண்டும்மதமானபேய்
 பிடியாதிருக்கவேண்டும்
 மருவுபெண்ணாசையமறக்கவேண்டும்உனை
 மறவாறுருக்கவேண்டும்
 மதிவேண்டும்நின்சுருணைநிதிவேண்டும்நோயற்ற
 வாழ்வுநான்வாழவேண்டும்
 தருமமிகுசென்னையிற்கந்தர்கோட்டத்துள்வளர்
 தலமோங்குகந்தவேளே
 தண்முகத்துய்யமணிஉண்முகச்சைவமணி
 சண்முகத்தெய்வமணியே .

நன்றி நவிலல் . . .

எமது குலதெய்வமாகிய

திருமதி. பாக்கியம் நாகரத்தினம்

அவர்களின் இறுதிச் சடங்குகளிற் கலந்து கொண்டும், இரங்கல் செய்தியனுப்பி அனுதாபந் தெரிவித்தும் இன்னும் பலவேறு உதவி ஒத்துழைப்பு நல்கியும், சபிண்டகரண வைபவத்திற் கலந்து கொண்டுள்ளோர்க்கும், மலரை குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுத் தந்த திருவள்ளுவர் அச்சகத்தாருக்கும், யாத்துத் தந்த “சேந்தன்” அவர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கோண்டாவில் கிழக்கு,

கோண்டாவில்

9-1-86

இங்ஙனம்

கணவன், மக்கள்,

மருமக்கள். பேரப்பிள்ளைகள்

